

27/04/2020

Patriarhia Română a militat pentru caracterul opțional în școli al orelor de educație pentru viață

Biroul de presă al Patriarhiei Române a transmis un comunicat de presă în legătură cu obligativitatea organizării în școli, cel puțin semestrial, a unor programe pentru viață și sănătate, inclusiv educație sexuală pentru copii. În document se menționează faptul că Patriarhia Română a militat pentru caracterul opțional al acestor ore.

Document integral:

Legea nr. 45/3 aprilie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287/6 aprilie 2020, care modifică și completează Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului prevede obligativitatea organizării în școli, cel puțin semestrial, a unor programe pentru viață și sănătate, inclusiv educație sexuală pentru copii, deși Patriarhia Română a susținut caracterul opțional în școli al orelor de educație pentru viață, iar programele școlare corelate acestora să fie elaborate potrivit valorilor morale.

În acest sens, încă din ziua de 13 martie 2020, Patriarhia Română a transmis adrese cu privire la Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, către Președintele României, Primul-ministru și Ministrul Educației și Cercetării, cu argumentele de mai jos.

1. Constituția României prevede: „părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine” (art. 29, alin. 6); de asemenea, „libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nicio formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale” (art. 29, alin. 1); așadar, nu există niciun temei obiectiv pentru ca Statul să impună un model ideologic în educația copiilor, peste acordul și convingerile părinților.
2. Totodată, în Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului se arată: „părinții copilului au cu prioritate dreptul de a alege felul educației care urmează să fie dată copiilor lor” (art. 51, alin. 2).
3. Conform Legii educației naționale nr. 1/2011, „educația și formarea profesională a copiilor, a tinerilor și a adulților au ca finalitate principală formarea competențelor, înțelese ca ansamblu multifuncțional și transferabil de cunoștințe, deprinderi/abilități și aptitudini, necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, prin realizarea propriilor obiective în viață, conform intereselor și aspirațiilor fiecăruia și dorinței de a învăța pe tot parcursul vieții” (art. 4); așadar, finalitatea nu este conectarea minții elevilor la ideologii invariabil nocive, fapt probat constant în istoria contemporană a umanității.
4. Potrivit art. 65, alin. 4 și 5 din Legea educației naționale nr. 1/2011, „Planurile-cadru și programele școlare pentru disciplinele/domeniile de studiu, respectiv modulele de pregătire obligatorii din învățământul preuniversitar sunt elaborate de către instituțiile și organismele abilitate ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului. Curriculumul la decizia școlii se constituie atât din pachete disciplinare opționale oferite la nivel

național, regional și local, cât și din pachete disciplinare opționale oferite la nivelul unității de învățământ. Consiliul de administrație al unității de învățământ, în urma consultării elevilor, părinților și pe baza resurselor disponibile, stabilește curriculumul la decizia școlii.” Așadar, Planurile-cadru și programele școlare sunt elaborate de către Ministerul Educației și Cercetării, nu prin lege adoptată de Parlamentul României.

5. În planul curriculumului școlar formal, responsabilitățile educaționale nu pot fi atribuite decât personalului didactic, certificat în acest sens.
6. Considerăm că încadrarea în mod obligatoriu a elevilor în programe de educație sexuală reprezintă un atentat asupra inocenței copiilor, împiedicând dezvoltarea lor firească și marcându-i pe aceștia pentru întreaga viață. În acest sens, mai multe studii realizate în diferite țări au demonstrat că o astfel de abordare a educației copiilor a avut ca urmare începerea vieții sexuale mai devreme, cu implicațiile de rigoare, fără vreo îmbunătățire în plan social. Spre exemplu, analiza intitulată Re-examinarea dovezilor: Educația sexuală completă în școli în Statele Unite ale Americii, realizată în anul 2019, de Institutul pentru Cercetare și Evaluare, din Statele Unite ale Americii, organizație independentă cu peste 25 de ani de experiență în evaluarea programelor de acest tip, arată că programele de educație sexuală în școlile publice nu sunt eficiente, iar unele au dus chiar la creșterea ratei sarcinilor la adolescență, la reducerea vârstei debutului sexual, precum și la comportamente sexuale riscante. Concluzia cercetării este că astfel de programe sunt mai degrabă „de îndoctrinare sexuală” decât „de educație”.
7. În unele state ale Uniunii Europene, educația sexuală este organizată în cadrul altor discipline școlare (Austria, Grecia, Irlanda, Letonia, Portugalia, Slovacia, Spania), iar în altele, ca disciplină distinctă, neavând caracter obligatoriu (Bulgaria, Cipru, Danemarca, Finlanda, Italia, Lituania, Polonia).
8. În România, studierea temelor specifice educației pentru viață și sănătate se realizează în cadrul disciplinei școlare obligatorii Consiliere și dezvoltare personală, căreia i se alocă deja o oră/săptămână în Planul-cadru pentru învățământul gimnazial. De asemenea, în sistemul public de învățământ românesc există deja discipline opționale, oferite la nivel național, care abordează aspecte privind educația pentru viață: Educație pentru sănătate; Pregătiți pentru viață. Educație pentru viață și comunitate; Adolescență și autocunoaștere; Mai întâi caracterul.
9. În țara noastră, numeroase și reprezentative asociații din societatea civilă și-au exprimat îngrijorarea față de efectele educației sexuale asupra copiilor. Aceste asociații și-au prezentat poziția în mod public și au propus soluții alternative, în care accentul cade pe educația pentru familie. Considerăm că pregătirea pentru viața intimă și de familie trebuie să fie lăsată în primul rând

În sarcina familiei care poate aprecia corect și obiectiv stadiul de dezvoltare psiho-fizic, intelectual și emoțional al copilului.

10. Conștienți fiind de importanța educației tinerilor pentru a răspunde provocărilor societății actuale, considerăm că identitatea și viața persoanei umane nu se epuizează într-o realitate exclusiv biologică sau socio-culturală. Viața are și o dimensiune spirituală, ignorată în societatea contemporană secularizată, care a pierdut sensul sacru al vieții umane. Biserica a acordat dintotdeauna o importanță deosebită creșterii spirituale a omului, care este chemat la viață veșnică în iubirea lui Dumnezeu. De aceea, este relevantă și valorificarea specificului formativ al educației religioase, care contribuie la cultivarea unei conștiințe vii și mărturisitoare a valorii eterne a persoanei umane, la promovarea demnității acesteia în familie și în societate și la reducerea efectelor negative ale crizei contemporane de identitate și de orientare.

basilica.ro